

Blanka Lacmanová
24. 4. 2014

Může být, že se moje vzpomínky míchají; určitě jsem někdy v zimě s Annou **zdolal** nějaký kopec, ale to muselo být někdy dřív, **ne uplynulé odpoledne a noc**. Hodí se to k těm ostatním nesmyslným obrazům. Co si mám ve své situaci počít s průčelím jedné bavorské lékárny, kde jsem si před 15 lety pořídil kartáček na zuby? Co chce ta mladá, černobílá kočka, které můj učitel ze základní školy, před očima celé třídy, uštědřil pořádný kopanec. Má ta vzpomínka na **nepopsaný rozmazaný** kus dálnice nějaký skrytý význam, který už nemůžu rozšifrovat? Možná už můj život **ubíhá ve spořádaném a filmově cenném znázornění**, ale já už nejsem intelektuálně schopen ten film sledovat.

Mohlo to dopadnout hůř. Přece jen jsem nezkoušel **dělit** svůj proviant **s nepřítomnou Annou**. To by bylo **o to těžší, protože** ty čtyři české sušenky se nacházely v jejích kapsách, ne v mých. Ne, tady se mi pletou dvě myšlenky, **co** je za těchto okolností údajně normální a nemusí nikoho **dále** znepokojovat. **Musí** pouze oddělit ty správné myšlenky od těch špatných, stejně jako sněhové vločky od peří. Anniny kapsy jsou teď moje kapsy. Mohou být nepřístupné- budu muset později výrobci sdělit své úvahy o zipech- ale jsou to moje kapsy a moje sušenky. **Nemusím se o ně s nikým dělit.**

Jak těžké je pro začínajícího překladatele bez zkušeností začít s literárními překlady?